

Живот је јачи од нас, ми смо мали, али је велики живот у нама

Душко Радовић

Плаво и златно. Бескрајно и небеско. Бдим над кругом свога времена не слутећи шта је изван.

Крадем светлост и овековечујем је. Боже, има ли краја овој мудрости, овој снази? Клизим златом око твога темена. То је сунце којим дарујеш ову нашу домовину. Пружам ти своје руке и дишем. Живим. Стварам. Топот мог краја је на домаку. Моменат је вечан. Ово је све што је довољно. Дајем облик твојој љубави, несебичности и знању.

То су твоје очи, руке и одора. Скончаћу овде пред тобом.

Шкрипа врата, лупњава и дрека пореметише мир. О, поданици бахатости и уништења! Душа ми се пуни жалошћу. Научи да поштујеш лепоту и љубав и знаћеш шта је срећа.

Завршавам последњим потезима свога оружја. Удишем боје вечности. Мој последњи дах не стрепи, јер верујем.